

TREDJE BOG

I

Fru Betty gik urolig frem og tilbage i Havegangen. Skønt det var højt op paa Formiddagen, var hun endnu i Morgendragt, havde et lille Nøgleknippe ved sit Bælte og et sort Kniplingsstykke over Haaret. Ofte bøjede hun sig frem over Havelaagen og spejdede til alle Sider, og et Par Gange gik hun helt ud af Haven og søgte op paa en lille Høj et Stykke fra Gaarden, hvorfra hun med et bekymret og anspændt Udtryk stirrede ud mod de fjerne Bakker paa den anden Side af Byen.

Paa Tilbagevejen fra en af disse Udflugter overraskede hun Børnene i en skjult Krog bagved Ladelængen, hvor Sigrid hele Formiddagen havde været travlt optaget af at hænge sit Dukketøj til Tørring paa en Snor. Ogsaa den lille Dagny var beskæftiget her, skønt ikke med sin gode Vilje. Den stumpe Tyksak stod med Fingren i Munden og brummede modvilligt, mens Søsteren hvert Øjeblik foer hen til hende, enten for under hemmelighedsfuld Hvisken at betro hende sine store Planer eller for ved et Par Smaaknubs og en alvorlig Gennemrysten at indprente hende, at hun ikke maatte fortælle Tanten eller nogen anden, hvad der her gik for sig.

Det var ikkedesmindre en højst uklar Skyldbevidsthed, den lille nu røbede, da Tanten pludselig dukkede op foran dem. Sigrid derimod blev flammende rød helt op over Panden.

„Vi leger saa godt!“ raabte hun straks Tanten imøde med et af de glade Udbrud, hvormed Børn tror at kunne skjule en daarlig Samvittighed.

Fru Betty var da ogsaa altfor optaget af egne Tanker til at